EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 17. 3. 2023
COM(2023) 142 final

SPRÁVA KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU

o vykonávaní nariadenia (ES) č. 1013/2006 o preprave odpadu

Vznik, spracovanie a cezhraničná preprava nebezpečného odpadu a iného odpadu v členských štátoch Európskej únie a Spojenom kráľovstve v období 2016-2019

{SWD(2023) 56 final}

1. ÚVOD

Európska únia (ďalej len „EÚ“) je stranou Bazilejského dohovoru o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní z 22. marca 1989 (ďalej len „dohovor“). Dohovor slúži na ochranu ľudského zdravia a životného prostredia pred nepriaznivými účinkami nebezpečného odpadu.

Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (ďalej len „nariadenie“) sa dohovor transponuje do práva EÚ[1]. V novembri 2021 Komisia navrhla nahradiť toto nariadenie novým nariadením[2]. O tomto návrhu sa diskutuje v Európskom parlamente a členských štátoch EÚ.

Každý kalendárny rok predkladajú všetky členské štáty sekretariátu dohovoru správu o vykonávaní dohovoru za predchádzajúci kalendárny rok. Kópia tejto správy (ďalej len „správa o vykonávaní Bazilejského dohovoru“) sa zároveň zasiela Komisii spolu s doplňujúcimi informáciami požadovanými podľa prílohy IX k nariadeniu (ďalej len „dotazník EÚ“)[3].

Komisia každé tri roky vypracúva správu o vykonávaní, ktorá vychádza zo správ o vykonávaní Bazilejského dohovoru a dotazníkov EÚ. Toto je šiesta správa o vykonávaní dohovoru, ktorá sa vzťahuje na roky 2016 – 2019; táto štvorročná správa je výnimkou z obvyklého trojročného harmonogramu podávania správ. Podrobné informácie o správach členských štátov možno nájsť v sprievodnom pracovnom dokumente útvarov Komisie.

V dohovore sa uvádzajú pojmy „dovoz“ a „vývoz“ v súvislosti s prepravou do krajiny, ktorá je zmluvnou stranou dohovoru, alebo z nej. Podľa právnych predpisov EÚ sa tieto pojmy vzťahujú len na prepravu do EÚ alebo z EÚ. V tomto dokumente sa tieto pojmy používajú v súlade s nariadením.

V tejto správe o vykonávaní sú uvedené informácie o preprave oznámeného odpadu, t. j. odpadu, ktorý podlieha postupu predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu podľa požiadaviek nariadenia. Vzťahuje sa na prepravu odpadu kategorizovaného ako nebezpečný odpad[4], iný oznámený odpad[5] a nezaradený odpad[6]. Nevzťahuje sa na odpad, ktorý je klasifikovaný ako odpad zo „zeleného zoznamu“[7], keďže členské štáty nie sú

---

1 Nariadenia o preprave odpadu (ES) o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006, s. 1).

2 https://ec.europa.eu/environment/publications/proposal-new-regulation-waste-shipments_en.

3 Článok 51 ods. 1 a 2 nariadenia (ES) č. 1013/2006.

4 V nariadení sa nebezpečný odpad vymedzuje odkazom na smernicu 91/689/EHS o nebezpečnom odpade, v ktorej sa zas odkazuje na zoznam nebezpečných odpadov, ktorý sa má vypracovať; tento zoznam bol vytvorený prostredníctvom európskeho katalógu odpadov, v ktorom sa nebezpečné odpady označujú hviezdičkou. Odpad, ktorý nie je nebezpečný, sa vymedzuje ako odpad, ktorý nie je klasifikovaný ako nebezpečný odpad. Keďže nariadenie je v súlade s dohovorom, všetok odpad klasifikovaný ako nebezpečný podľa dohovoru je klasifikovaný ako nebezpečný podľa nariadenia.

5 „Iný oznámený odpad“ sa týka odpadu, ktorý nie je nebezpečný a ktorý je uvedený v prílohe II k dohovoru. Zahŕňa odpad zozbieraný z domácností (Y46) a zvyšky zo spaľovania odpadu z domácností (Y47). Tieto kategórie odpadu podliehajú kontrolám podobným tým, ktoré sa vzťahujú na nebezpečný odpad podľa dohovoru.

6 Hoci údaje o vzniku nezaradeného odpadu ako také nie sú k dispozícii, nezaradený odpad sa zachytí buď v kategórii nebezpečný odpad, alebo iný oznámený odpad.

7 „Odpad zo zeleného zoznamu“ sa vzťahuje na väčšinu odpadu, ktorý nie je nebezpečný a ktorý možno prepravovať na zhodnotenie bez predchádzajúceho písomného oznámenia alebo súhlasu príslušných orgánov.

povinné podávať správy o obchodovaní s takýmto odpadom. Správa preto neposkytuje prehľad o celkovom množstve odpadu prepraveného v rámci EÚ, vyvezeného z EÚ a dovezeného do EÚ. Všetky údaje v tejto správe sú približné a zaokrúhlené nahor.

2. PODÁVANIE SPRÁV ČLENSKÝMI ŠTÁTMI

Správy týkajúce sa dohovoru za všetky štyri roky obdobia vykazovania 2016 – 2019 (podľa článku 51 ods. 1 nariadenia) dokončilo dvadsaťšesť členských štátov. Niektoré členské štáty predložili správy po lehote. Ďalšie údaje o tom, ktoré členské štáty predložili správy oneskorene, sa nachádzajú v sprievodnom dokumente v prílohe.

Správy týkajúce sa nariadenia za všetky štyri roky obdobia vykazovania 2016 – 2019 (podľa článku 51 ods. 2 nariadenia) dokončilo dvadsaťpäť členských štátov. Niektoré členské štáty predložili správy po lehote. Ďalšie údaje o tom, ktoré členské štáty predložili správy oneskorene, sa nachádzajú v sprievodnom dokumente v prílohe.

Boli zistené rozdiely v množstvách odpadu vykázaného ako prepravený z členských štátov EÚ a do nich v prípade nebezpečného aj všetkého oznámeného odpadu. Pokiaľ ide o všetok oznámený odpad, rokom vykazovania s najväčším počtom nepresností bol rok 2018, v ktorom boli množstvá prepravené z členských štátov o 3,7 milióna ton vyššie než množstvá prepravené do členských štátov. V prípade nebezpečného odpadu bol rokom s najväčším počtom nepresností rok 2016, v ktorom boli množstvá prepravené z členských štátov o 1,1 milióna ton vyššie než množstvá prepravené do členských štátov.

3. VZNIK NEBEZPEČNÉHO ODPADU A INÉHO OZNÁMENÉHO ODPADU

Najnovšie a najrelevantnejšie údaje o vzniku nebezpečného odpadu v EÚ možno nájsť v publikáciách a databázach, ktoré uchováva Európska komisia[8]. Z údajov vykázaných členskými štátmi podľa nariadenia o preprave odpadu vyplýva, že v EÚ vzniklo 95 miliónov ton nebezpečného odpadu v roku 2016 a 102 miliónov ton v roku 2018. Vznik nebezpečného odpadu na obyvateľa v EÚ bol 197 kg v roku 2016 a 210 kg v roku 2018.

V roku 2016 vzniklo v EÚ 2,2 miliardy ton oznámeného odpadu a rovnaké množstvo vzniklo v roku 2018.

4. PREPRAVA ODPADU Z ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

Nebezpečný odpad

V období 2016 – 2019 predstavovalo priemerné ročné množstvo všetkého oznámeného odpadu prepraveného z EÚ27 hodnotu 19,3 milióna ton, z čoho v priemere 6,9 milióna ton (36 %) bol nebezpečný odpad. Celkové množstvo nebezpečného odpadu prepraveného v rámci EÚ aj z EÚ sa od roku 2001 do roku 2019 zdvojnásobilo.

Z nebezpečného odpadu prepraveného z členských štátov EÚ v období 2016 – 2019 sa 65 % spracovalo v rámci činnosti zhodnocovania (t. j. recyklovalo alebo spracovalo v ďalšej činnosti zhodnocovania). Údaj 65 % za obdobie 2016 – 2019 je nižší než údaj za obdobie vykazovania 2013 – 2015, keď bola táto hodnota 76 %. Keďže podiel nebezpečného odpadu prepraveného z členských štátov a spracovaného v rámci činnosti

[8] Pozri https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/env_wasgen/default/table?lang=en.

zhodnocovania bol predtým medzi obdobiami vykazovania 2010 – 2012 a 2013 – 2015 pomerne konštantný, nižší údaj za obdobie 2016 – 2019 predstavuje zmenu trendu.

Naproti tomu podiel nebezpečného odpadu prepraveného na zneškodnenie ostal takmer konštantný: 21 % v období 2016 – 2019 v porovnaní s 22 % v období 2013 – 2015. Za rovnaké obdobie došlo k zvýšeniu podielu vykázaného ako prepravený na „zmiešané" spracovanie (t. j. kombináciu zneškodňovania a zhodnocovania) (z 2 % na 13 %).

V tabuľke 1 sú uvedené činnosti nakladania s odpadom, pri ktorých bol nebezpečný odpad prepravený z členských štátov.

Tabuľka 1. Nebezpečný odpad prepravený z členských štátov v rámci činnosti nakladania s odpadom (v tisíckach ton)

	2016	**2017**	**2018**	**2019**
Zneškodňovanie	1 594	1 710	1 477	1 299
Zhodnocovanie	688	847	602	677
Recyklácia	3 012	4 107	3 723	4 279
Kombinácia	802	907	1 059	878
Nešpecifikované	1	0	1	0

Podobne ako v predchádzajúcich obdobiach vykazovania boli Francúzsko a Taliansko dva členské štáty, ktoré v období 2016 – 2019 vyviezli najväčšie množstvá nebezpečného odpadu za štvorročné obdobie, Francúzsko 6,8 milióna ton a Taliansko 3,9 milióna ton. Nemecko bolo členským štátom, ktoré vyviezlo tretie najväčšie množstvo, a to 3,6 milióna ton.

Vývoz z EÚ

V období vykazovania 2016 – 2019 sa z EÚ vyviezlo 10 % nebezpečného odpadu. Tento odpad sa vyvážal výhradne do krajín OECD, keďže jeho vývoz do krajín, ktoré nie sú členmi OECD, je zakázaný.

Iný oznámený odpad

V tabuľke 2 sa uvádza preprava iného oznámeného odpadu podľa druhu odpadu. Pripomíname, že odpad Y46 (t. j. odpad zozbieraný z domácností) a odpad Y47 (zvyšky zo spaľovania odpadu z domácností) sú podskupiny kategórie „iný oznámený odpad".

Tabuľka 2. Iný oznámený odpad prepravený z členských štátov, 2016 – 2019 (v tisíckach ton)

	2016	**2017**	**2018**	**2019**
Iný oznámený odpad	10 462	11 960	10 927	9 693
Y46	*1 268*	*1 355*	*872*	*826*
Y47	*639*	*546*	*646*	*739*

Celkové množstvo iného oznámeného odpadu prepraveného do EÚ, v rámci EÚ a z EÚ sa od roku 2001 do roku 2019 zvýšilo o 463 %. V Table 3 sa uvádza preprava iného oznámeného odpadu podľa činnosti nakladania s odpadom.

Tabuľka 3. Iný oznámený odpad prepravený z členských štátov podľa činnosti nakladania s odpadom (v tisíckach ton)

	2016	2017	2018	2019
Zneškodňovanie	508	542	410	350
Zhodnocovanie	3 113	3 342	2 460	2 714
Recyklácia	6 223	7 539	7 397	6 451
Kombinácia	617	528	660	178
Nešpecifikované	0	9	0	0

Nezaradený odpad

V tomto oddiele sú uvedené údaje o preprave nezaradeného odpadu. Tento odpad je zahrnutý buď v údajoch o preprave nebezpečného odpadu, alebo v údajoch o preprave iného oznámeného odpadu, a to buď na základe klasifikácie podľa kódu v európskom katalógu odpadov, alebo podľa iných nahlásených informácií v údajoch o preprave, ktoré identifikujú prepravu ako nebezpečnú alebo nie nebezpečnú. V období 2016 – 2019 sa prepravilo v priemere 9,5 milióna ton nezaradeného odpadu. Z toho väčšina bola určená na činnosti zhodnocovania.

5. PREPRAVA ODPADU DO ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

Všetky členské štáty predložili informácie o odpade prepravenom na ich území podľa článku 51 ods. 1 nariadenia za všetky štyri roky obdobia vykazovania 2016 – 2019. Prepravu takéhoto odpadu počas obdobia vykazovania 2016 – 2019 nahlásilo dvadsaťšesť členských štátov, pričom len Malta nezaznamenala žiadnu prepravu nebezpečného alebo iného oznámeného odpadu.

V roku 2001 bolo do členských štátov EÚ prepravených 7 miliónov ton zo všetkého oznámeného odpadu, zatiaľ čo v období 2016 – 2019 bol aritmetický priemer množstva takejto prepravy oznámeného odpadu za rok vo výške 24 miliónov ton. Ide o zvýšenie o 231 % od roku 2001 do obdobia 2016 – 2019. Kým toto množstvo z roka na rok kolíše, priemer za obdobie 2013 – 2015 bol 22 miliónov ton, takže v porovnaní s posledným obdobím vykazovania došlo k nárastu o 10 %. Okrem toho v rokoch 2016 (26,1 milióna ton) a 2017 (26,6 milióna ton) boli zaznamenané najvyššie úrovne prepravy do členských štátov od roku 2001. Tento všeobecný trend zvyšovania prepravy odpadu prichádzajúcej do členských štátov v priebehu času pokračuje.

Tak ako v predchádzajúcich obdobiach vykazovania bolo Nemecko členským štátom, do ktorého smerovalo najväčšie množstvo oznámeného odpadu, pričom v období 2016 – 2019 sa doň prepravilo 24 miliónov ton. Druhou krajinou za štvorročné obdobie bolo Francúzsko, do ktorého sa prepravilo 18 miliónov ton, a treťou krajinou bolo Švédsko, do ktorého sa prepravilo 12 miliónov ton.

Pokračujúc v trende zaznamenanom v predchádzajúcich obdobiach vykazovania takmer všetok nebezpečný odpad alebo iný oznámený odpad prepravený do členských štátov EÚ

v období 2016 – 2019 pochádzal z EÚ alebo z krajín EZVO. Tieto dva zdroje spolu predstavovali 99 % všetkých takýchto prepráv oznámeného odpadu.

Nebezpečný odpad

V období 2016 – 2019 sa do členských štátov prepravilo v priemere 10,2 milióna ton nebezpečného odpadu ročne (43 % „dovezeného“ oznámeného odpadu). Členské štáty a krajiny EZVO spolu predstavovali 98 % nebezpečného odpadu prepraveného do členských štátov EÚ v období 2016 – 2019, čo je malý nárast v porovnaní s obdobím 2013 – 2015, v ktorom predstavovali 97 %.

Množstvo nebezpečného odpadu dovezeného z tretích krajín, ktoré nie sú členmi OECD, ako podiel všetkých prepráv odpadu prichádzajúcich do členských štátov sa v priebehu rokov pohybuje v rozmedzí od 1 % do 2 %.

Množstvo nebezpečného odpadu prepraveného do EÚ sa od roku 2001 do 2019 zvýšilo o 265 %, čo je o niečo viac ako percentuálny nárast všetkého oznámeného odpadu prepraveného do členských štátov (214 %).

V období 2016 – 2019 členské štáty prepravili z EÚ 2,6 milióna ton nebezpečného odpadu, kým v tom istom období bolo z tretích krajín do EÚ prepravených 11 miliónov ton. EÚ teda zostáva čistým dovozcom nebezpečného odpadu.

V období 2016 – 2019 bolo hlavným miestom určenia pre nebezpečný odpad Francúzsko (17 miliónov ton), zatiaľ čo Nemecko bolo druhé (10 miliónov ton).

V období 2016 – 2019 sa 78 % nebezpečného odpadu prepraveného do členských štátov spracovalo v rámci činnosti zhodnocovania a 16 % v rámci činnosti zneškodňovania, kým 6 % sa klasifikovalo ako určené na „zmiešané“ spracovanie. Podiel odpadu vykázaného ako určený na zneškodnenie sa od obdobia 2013 – 2015 mierne znížil (o 3 %), kým podiel odpadu vykázaného ako určený na zhodnotenie sa mierne zvýšil (o 1 %).

V období 2016 – 2019 53 % všetkého nebezpečného odpadu prepraveného na zneškodnenie v EÚ smerovalo do Nemecka. Je to nárast v porovnaní s obdobím 2013 – 2015, v ktorom 46 % všetkého nebezpečného odpadu prepraveného na zneškodnenie smerovalo do Nemecka. Pomerne vysoké množstvo nebezpečného odpadu smerovalo na zneškodnenie do Nemecka pravdepodobne v dôsledku toho, že krajina má v porovnaní s ostatnými členskými štátmi pomerne väčší počet zariadení na zneškodňovanie nebezpečného odpadu.

49 % nebezpečného odpadu prepraveného na zhodnotenie smerovalo do Francúzska. Je to veľký nárast od obdobia 2013 – 2015, keď do Francúzska – hoci stále ide o miesto určenia, do ktorého sa prepravilo najväčšie množstvo nebezpečného odpadu na zhodnotenie – prišlo na tento účel 32 % odpadu.

Iný oznámený odpad

Zo všetkého oznámeného odpadu prepraveného do členských štátov sa 59 % klasifikovalo ako iný oznámený odpad. Celkové množstvo iného oznámeného odpadu prepraveného do členských štátov sa od roku 2001 do roku 2019 zvýšilo o 189 %.

6. NEZÁKONNÁ PREPRAVA, KONTROLY A OPATRENIA NA PRESADZOVANIE PREDPISOV

Nezákonná preprava

Členské štáty v období 2016 – 2019 nahlásili 5 502 prípadov nezákonnej prepravy odpadu, pričom sa zvýšil počet nahlásených prípadov nezákonnej prepravy za rok v porovnaní s predchádzajúcim obdobím vykazovania. Kým v období 2013 – 2015 bolo ročne nahlásených v priemere 933 prípadov nezákonnej prepravy, v období 2016 – 2019 bolo ročne nahlásených 1 376 prípadov nezákonnej prepravy.

V porovnaní s predchádzajúcim obdobím vykazovania sa zlepšilo vykazovanie počtu vykonaných kontrol na mieste/kontrol. V období 2013 – 2015 použilo na vykazovanie formát uvedený v dotazníku EÚ len jedenásť členských štátov, kým v období 2016 – 2019 použilo tento správny formát dvadsaťsedem členských štátov.

Nahlásené prípady nezákonnej prepravy siahajú od skutočne administratívnych chýb po zreteľne environmentálne škodlivé správanie. Medzi administratívnymi problémami členské štáty bežne nahlasujú prípady prepravy, pri ktorých chýba sprievodná dokumentácia požadovaná v prílohe VII k nariadeniu. Najmä Dánsko hlási veľa prípadov udelenia pokút za neúplné formuláre uvedené v prílohe VII. Ďalším nahlasovaným problémom je chýbajúce náležité oznámenie. Veľa prípadov prepravy bez oznámenia nahlasujú Francúzsko aj Nemecko (dva členské štáty s najvyšším počtom nahlásených prípadov nezákonnej prepravy).

Pokiaľ ide o trestné prípady, často sa uvádza odpad z elektrický a elektronických zariadení (OEEZ) a vozidlá po dobe životnosti. Napríklad väčšina nahlásených prípadov nezákonnej prepravy v Belgicku je nebezpečný OEEZ, kým Česká republika nahlasuje OEEZ nesprávne identifikovaný ako elektronické a elektrické zariadenia na opätovné použitie (nie odpad); Česká republika takisto nahlasuje vozidlá po dobe životnosti, ktoré sa prepravujú pod zásterkou ojazdených vozidiel.

V období 2016 – 2019 Nemecko nahlásilo súhrnne najvyšší celkový počet prípadov nezákonnej prepravy, a to 1 850 prípadov, čo predstavuje 34 % celkového počtu prípadov nahlásených v EÚ od roku 2016 do roku 2019. Tento údaj však zahŕňa vysoký počet „menej závažných porušení“ a približne 480 prípadov repatriácie odpadu[9]. Keď sa tieto menej závažné porušenia a prípady vylúčia, klesne počet prípadov nezákonnej prepravy v Nemecku v období 2016 – 2019 na 163 prípadov (4 % celkového počtu prípadov).

Členským štátom s druhým najvyšším počtom prípadov nezákonnej prepravy je Belgicko, ktoré malo 952 prípadov, čo predstavuje 25 % celkového počtu prípadov nahlásených v EÚ od roku 2016 do roku 2019. Ďalší najvyšší počet nahlásilo Francúzsko, a to 625 prípadov (16 %).

Najvyšší počet prípadov nezákonnej prepravy v období 2013 – 2015 nahlásilo Belgicko a druhý najvyšší počet v tomto období vykazovania nahlásilo Holandsko. Keďže Holandsko nepredložilo správy za roky 2018 a 2019, nie je možné uviesť celkový počet prípadov nezákonnej prepravy za obdobie vykazovania 2016 – 2019. Holandsko však za roky 2016 a 2017 nahlásilo vysoké počty, a tak sa stalo štvrtým členským štátom s najvyšším počtom nahlásených prípadov za roky 2016 a 2017 (po Nemecku, Belgicku a Francúzsku).

[9] Incidenty repatriácie odpadu sa považujú za menej závažné prípady, pokiaľ nebude uložená výrazná sankcia.

Kontroly

Do podávania správ za rok 2019 nahlásilo dvadsať členských štátov (z dvadsiatich šiestich, ktoré poskytli informácie) kontroly s použitím nového formátu, a to nahlásením kontrol rozdelených po prvé podľa fyzických kontrol zariadení, podnikov, sprostredkovateľov a obchodníkov v súvislosti s prepravou odpadu a po druhé podľa kontrol prepravy odpadu vrátane fyzických kontrol. Väčšina týchto členských štátov poskytla základnú úroveň informácií a počty nahlásení pre tieto dve kategórie kontrol, kým niektoré poskytli podrobnejšie informácie.

Prípady členských štátov, ktoré poskytli podrobnejšie informácie, zahŕňajú:

- Nemecko, ktoré rozdelilo kontroly prepravy odpadu podľa spolkových a krajinských kontrol,
- Belgicko, ktoré poskytlo počty kontrol na cestách,
- Fínsko, ktoré rozdelilo kontroly podľa rôznych vnútroštátnych orgánov, ktoré ich vykonali,
- Grécko, ktoré nahlásilo počet krížových kontrol údajov, a
- Portugalsko, ktoré uviedlo, že kontroly prepravy odpadu zahŕňajú kontroly vozidiel, ako aj jednotných colných dokladov.

Vzhľadom na nekonzistentnosť v podávaní správ a skutočnosť, že aj keď sa používa nový formát, nie je jasné, ktoré druhy kontrol členské štáty uvádzajú vo svojich správach, sa nahlásené počty kontrol v jednotlivých členských štátoch značne líšia a nie je možné porovnať počty kontrol medzi členskými štátmi. Okrem toho stále neexistuje spoločný výklad toho, ktoré činnosti presadzovania predpisov by sa mali považovať za „kontroly na mieste[10]“.

Opatrenia na presadzovanie predpisov

Trinásť členských štátov poskytlo podrobnosti o sankciách, ktoré možno udeliť v rámci ich vnútroštátnych právnych predpisov vrátane finančných sankcií (Belgicko, Česká republika, Estónsko, Francúzsko, Chorvátsko, Írsko, Lotyšsko, Malta, Poľsko, Slovensko, Slovinsko a Taliansko) a trestov odňatia slobody (Belgicko, Estónsko, Francúzsko, Chorvátsko, Malta, Nemecko a Taliansko). Zdá sa, že od predchádzajúceho obdobia vykazovania nedošlo k významným zmenám v uložených sankciách.

Najvyššia úroveň uvádzanej finančnej sankcie zostáva rovnaká ako v období vykazovania 2013 –2015, a to je pokuta 2 milióny EUR v Českej republike, ktorú možno uložiť fyzickej aj právnickej osobe. Najdlhší uvádzaný trest odňatia slobody zostáva takisto rovnaký, a to 10 rokov odňatia slobody v Nemecku za spôsobenie závažného poškodenia životného prostredia. Rovnako ako v období 2013 – 2015 je bežnou sankciou dvojročný trest.

Tieto údaje nie sú dostatočne spoľahlivé na vyvodenie záverov o tom, či vyššie pokuty a dlhšie tresty odňatia slobody odrádzajú od nezákonnej prepravy odpadu. Takisto stále platí, že Belgicko má najvyšší celkový počet prípadov nezákonnej prepravy aj druhú a tretiu najvyššiu pokutu (do 500 000 EUR vo Flámsku a do 1 000 000 EUR vo Valónsku) a ukladanie trestov odňatia slobody (päť rokov).

[10] Nariadením (EÚ) č. 660/2014, ktorým sa mení nariadenie č. 1013/2006, sa pojem „kontrola na mieste“ nahradil pojmom „kontrola“ v nariadení. Toto nariadenie nadobudlo účinnosť od januára 2016.

7. ĎALŠIE KROKY

Komisia uverejnila hodnotenie nariadenia 30. januára 2020[11]. V nadväznosti na to Komisia 17. novembra 2021 predložila návrh nového nariadenia o preprave odpadu. Tento návrh v súčasnosti posudzujú spoluzákonodarcovia v Európskom parlamente a Rade.

[11] https://ec.europa.eu/environment/pdf/waste/shipments/SWD_2020_26_F1_SWD_EVALUATION_EN_V4_P1_1064541.pdf.